

Briselē, 13.12.2013.
COM(2013) 884 final

2013/0432 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par Savienības tiesisko regulējumu attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumiem un
sankcijām**

{SWD(2013) 513 final}

{SWD(2013) 514 final}

{SWD(2013) 515 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Vispārīgais konteksts

Neraugoties uz to, ka tiesību akti muitas jomā ir pilnībā saskaņoti, to izpilde notiek valstu tiesību aktu satvarā, proti, dalībvalstis nodrošina muitas noteikumu ievērošanu un sankciju likumīgu noteikšanu. Attiecīgi tiesību aktu muitas jomā izpilde notiek, ievērojot 28 atšķirīgus tiesiskos regulējumus un atšķirīgas administratīvās un juridiskās tradīcijas. Tas nozīmē, ka dalībvalstis var piemērot tādas sankcijas, ko tās uzskata par atbilstošiem sodiem par tādu konkrētu pienākumu pārkāpumiem, kas izriet no saskaņotajiem Savienības tiesību aktiem muitas jomā.

Atkarībā no dalībvalsts šādas sankcijas atšķiras pēc būtības un smaguma pakāpes. Proti, tās ir dažādu veidu (piemēram, naudas sodi, brīvības atņemšana, preču konfiskācija, pagaidu vai pastāvīgs aizliegums veikt rūpniecisko darbību vai komercdarbību), kas neatkarīgi no to būtības (piemēram, naudas sods) dažādās dalībvalstīs atšķiras pēc pakāpēm/diapazoniem.

Pārskatu par dalībvalstu muitas sistēmām muitas noteikumu pārkāpumu un sankciju jomā ir izstrādājusi projekta grupa, ko saskaņā ar programmu “Muita 2013” brīvprātīgi izveidoja Komisija un 24 dalībvalstis¹. Projekta grupa analizēja 24 valstu režīmus muitas noteikumu pārkāpumu un saistīto sankciju jomā un ziņoja Komisijai. Tika konstatētas vairākas būtiskas atšķirības.

1. tabula. Atšķirības dalībvalstu muitas sankciju sistēmās

Tādu valsts sankciju būtība, kas piemērojamas par muitas noteikumu pārkāpumiem	16 no 24 dalībvalstīm paredzētas kriminālās un nekriminālās sankcijas. 8 no 24 dalībvalstīm paredzētas tikai kriminālās sankcijas.
Finanšu robežvērtības kriminālo un nekriminālo pārkāpumu un sankciju nošķiršanai	Dalībvalstīs, kuru sistēmās paredzēti kriminālie un nekriminālie pārkāpumi un sankcijas, ir atšķirīgas finanšu robežvērtības, pēc kurām nosaka muitas noteikumu pārkāpuma būtību — kriminālais pārkāpums vai nekriminālais pārkāpums —, un tādējādi arī muitas sankcijas būtību. Finanšu robežvērtības svārstās no EUR 266 līdz EUR 50 000.
Dalībvalstu prasības uzņēmēja atbildības noteikšanai par muitas noteikumu	Ja konstatēts muitas noteikumu pārkāpums, 11 no 24 dalībvalstīm uzskata, ka uzņēmējs ir atbildīgs par konkrētiem muitas noteikumu

¹ Apvienotā Karaliste, Austrija, Beļģija, Bulgārija, Čehija, Dānija, Francija, Grieķija, Igaunija, Itālija, Īrija, Kipra, Latvija, Lietuva, Luksemburga, Malta, Nīderlande, Polija, Portugāle, Rumānija, Slovākija, Slovēnija, Somija, Spānija, Ungārija, Vācija un Zviedrija.

pārkāpumu	pārkāpumiem neatkarīgi no tā, vai tie saistīti ar nodomu, nolaidību vai neuzmanīgu vai neapdomātu uzvedību (pārkāpumi ar atbildību neatkarīgi no vainas). 13 no 24 dalībvalstīm nevar uzlikt sankcijas uzņēmējam par muitas noteikumu pārkāpumu, ja nav konstatēts nodoms, nolaidība vai neuzmanīga vai neapdomāta uzvedība.
Termini: — sankcijas procedūras sākšanai muitas jomā — sankcijas uzlikšanai muitas jomā — sankcijas izpildei muitas jomā	Lielākajā daļā dalībvalstu ir termiņi sankcijas procedūras sākšanai, lai uzliktu sankciju muitas jomā un to izpildītu. Šie termiņi ir no 1 līdz 30 gadiem. 1 no 24 dalībvalstīm vispār nav paredzēts termiņš — tajā jebkurā laikā var tikt sākta sankcijas procedūra vai uzlikta sankcija.
Juridisko personu atbildība	Uzņēmēju, kas ir juridiska persona, var saukt pie atbildības par muitas noteikumu pārkāpumu 15 no 24 dalībvalstīm. 9 no 24 dalībvalstīm juridiskas personas nevar saukt pie atbildības par pārkāpumiem.
Izlīgums	Izlīgums ir jebkāda procedūra dalībvalsts tiesību vai administratīvajā sistēmā, kas ļauj dienestiem — alternatīvi sankciju procedūras sākšanai vai izbeigšanai — izlīgt ar pārkāpēju, lai atrisinātu jautājumu par muitas noteikumu pārkāpumu. 15 no 24 dalībvalstīm ir šāda procedūra attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumiem.

(Avots: projekta grupas ziņojums par sodiem muitas jomā, 1B pielikums ietekmes novērtējumā par tiesību aktu, ar ko nosaka Savienības tiesisko regulējumu par muitas noteikumu pārkāpumiem un sankcijām)

Šīm atšķirībām tiesību aktu muitas jomā pārkāpumos un sankcijās ir ietekme vairākos līmeņos:

— starptautiskā līmenī atšķirīgas sankciju sistēmas dalībvalstīs rada bažas vairākām PTO dalībvalstīm par starptautisko pienākumu ievērošanu, ko šajā jomā uzņēmusies Eiropas Savienība;

— Eiropas Savienībā atšķirīga tiesību aktu muitas jomā izpilde kavē muitas savienības efektīvu pārvaldību, jo, kā norādīts iepriekšējā tabulā, tāda paša veida uzvedība, iespējams, katrā dalībvalstī tiek vērtēta ļoti atšķirīgi;

— uzņēmēju līmenī atšķirības Savienības tiesību aktu muitas jomā pārkāpumu izskatīšanā ietekmē vienlīdzīgus konkurences apstākļus, kuriem iekšējā tirgū būtu jābūt vienādiem, tādējādi priekšrocību iegūst tie, kas pārkāpj likumu dalībvalstī ar ne pārāk stingriem tiesību aktiem par sankcijām muitas jomā. Šī situācija ietekmē arī muitas vienkāršošanu un atvieglojumu pieejamību vai atzītā komersanta (*AEO*) statusa piešķiršanas procesu, jo kritērijs, kas attiecas uz tiesību aktu muitas jomā ievērošanu un nopietnu pārkāpumu neesamību kā nosacījums tam, lai iegūtu atzītā komersanta (*AEO*) statusu, valstu tiesību aktos tiek interpretēts atšķirīgi.

Lai risinātu minētās problēmas, priekšlikumā paredzēts vienots tiesiskais regulējums attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumu un sankciju režīmu, lai novērstu plaisu starp dažādām tiesību sistēmām, izmantojot kopējo noteikumu platformu un tādējādi veicinot vienādu attieksmi pret uzņēmējiem ES, un lai efektīvi aizsargātu Savienības finanšu intereses un nodrošinātu tiesību aktu izpildi muitas jomā.

1.2. Juridiskais konteksts

Tiesību akti muitas jomā par preču tirdzniecību starp Savienības muitas teritoriju un trešajām valstīm ir pilnībā saskaņoti un kopš 1992. gada apkopoti Kopienas Muitas kodeksā² (*CCC*). Šis kodekss tika būtiski pārstrādāts Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Regulā (EK) Nr. 450/2008, ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu (Modernizētais muitas kodekss³ jeb *MCC*), kas patlaban ir pārstrādāts un atcelts ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regulu (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu⁴ (*UCC*), kura mērķis ir pielāgot tiesību aktus muitas jomā muitas un tirdzniecības elektroniskajai videi, turpināt sekmēt tiesību aktu muitas jomā saskaņošanu un vienotu piemērošanu un nodrošināt Savienības uzņēmējiem piemērotus instrumentus to darbības attīstībai globālajā komercvidē.

Šie saskaņotie tiesību akti muitas jomā ir jāstiprina ar kopīgiem noteikumiem par to izpildi. Šajā sakarībā Eiropas Parlaments jau divos ziņojumos⁵ (2008. un 2011. gadā) ir aicinājis pieņemt dažus tādus pasākumus, kuri veicina saskaņošanu šajā jomā.

Visi šie centieni ir balstīti uz vispārējā pienākuma saskaņā ar Līgumu⁶, proti, “*dalībvalstis veic visus vajadzīgos vispārējos un īpašos pasākumus, lai nodrošinātu to pienākumu izpildi,*

² Kopienas Muitas kodekss, kas izveidots ar Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2913/92 (piemēro no 1994. gada 1. janvāra, OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992R2913:20070101:LV:PDF>

³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Regula (EK) Nr. 450/2008, ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu (Modernizētais muitas kodekss) (OV L 145, 4.6.2008., 1. lpp.). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:145:0001:0064:LV:PDF>

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regula (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (pārstrādātā redakcija, OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.), (labojums OV L 287, 29.10.2013., 90. lpp.). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:269:0001:0101:LV:PDF>

⁵ Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojums par efektīviem importa un eksporta noteikumiem un procedūrām tirgus politikā (2007/2256(INI)). Ziņotājs: Jean-Pierre Audy. Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojums par muitas modernizāciju (2011/2083(INI)). Ziņotājs: Matteo Salvini.

⁶ LES 4. panta 3. punkts.

kas izriet no Līgumiem vai no Savienības iestāžu aktiem". Šis pienākums arī ietver sankcijas bez sīkāka dalījuma kriminālās un nekriminālās sankcijās.

Konkrētāk, Modernizētajā muitas kodeksā un Savienības muitas kodeksā pirmo reizi iekļauti noteikumi⁷ par administratīvajiem sodiem muitas jomā.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMI

2.1. Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Tika izmantoti četri apspriešanās instrumenti — tostarp nav sabiedriskā apspriešanās, ņemot vērā muitas noteikumu pārkāpumu un sankciju specifiskās un tehniskās iezīmes, — un, ievērojot ieinteresēto personu pieprasījumu, atbildes tika apstrādātas konfidenciali.

— Dalībvalstu muitas dienestiem tika nosūtītas anketas par valsts muitas noteikumu pārkāpumiem un sankcijām; kā minēts iepriekš šajā paskaidrojuma rakstā, tika saņemtas 24 dalībvalstu atbildes. Apkopoto datu salīdzinājums parādīja attiecīgās atšķirības dalībvalstu muitas sankciju sistēmās.

— Kopenhāgenā 2012. gada 20.–21. martā notika augsta līmeņa seminārs par atbilstību un atbilstības riska pārvaldību, kurā piedalījās visu dalībvalstu un kandidātvalstu muitas iestādes un uzņēmēju pārstāvji un kurā tika atzīts, ka muitas noteikumu pārkāpumu un sankciju problēmjautājums ir elements “atbilstības” shēmā un ka jāturpina pētīt minētais jautājums.

— Tika veikta pirmā apspriešanās ar ieinteresētajām personām un TAXUD ĢD konsultatīvo struktūru par muitas jautājumiem (Tirdzniecības kontaktu grupa (TCG)). TCG ietver Savienības līmeņa pārstāvjus no 45 Eiropas tirdzniecības apvienībām (tostarp MVU), kas iesaistītas darbā muitas jomā. Reaģējot uz šo apspriešanos, lielākā daļa apvienību, kuras bija pārstāvētas sanāsmē, pauda vispārēju piekrišanu tam, ka TAXUD ĢD iniciatīvai ir nozīme to komercdarbībā.

— Otrā apspriešanās ar ieinteresētajām personām veikta, izmantojot citu anketu, ko MVU pārsūtīja, izmantojot “Enterprise Europe Network”, un kurā aplūkoja tādu ietekmi uz importa/eksporta darbību veicošu uzņēmumu komercdarbību, ko izraisa dažādās dalībvalstīs spēkā esošās atšķirīgās pārkāpumu un sankciju sistēmas muitas jomā.

2.2. Ietekmes novērtējums

Komisija veica politikas alternatīvu ietekmes novērtējumu (pieejams: ..). Tika analizēti četri politikas risinājumi: A — pamatscenārijs, B — tiesību aktu grozījumi spēkā esošajā Savienības tiesiskajā regulējumā, C — tiesību akts par muitas noteikumu pārkāpumu un nekriminālo sankciju veidu tuvināšanu, D — divi atsevišķi tiesību akti, kuru mērķis, no vienas puses, ir tuvināt muitas noteikumu pārkāpumu un nekriminālo sankciju veidus, un, no otras puses, muitas noteikumu kriminālo pārkāpumu un sankciju veidus.

⁷

Modernizētā muitas kodeksa 21. pants ir Savienības Muitas kodeksa 42. pants.

Izskatot iespējamos risinājumus, ietekmes novērtējumā secināts, ka tiesību akts, ar kuru noteiktu muitas pienākumus, kuri būtu īpaši jāaizsargā, nosakot nekriminālas sankcijas par to pārkāpumiem, ir vēlamākais risinājums (C risinājums).

Par atkārtoti iesniegto ietekmes novērtējumu 2013. gada 14. jūnijā tika saņemts pozitīvs Ietekmes novērtējuma padomes atzinums.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Tiesiskais pamats

Šā priekšlikuma pamatā ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 33. pants.

LESD 33. pantā norādīts, ka Līgumu piemērošanas jomā būtu jāstiprina sadarbība starp dalībvalstu muitas dienestiem, kā arī starp dalībvalstīm un Komisiju.

Saskaņā ar kodeksu lēmums, ko pieņem kāda dalībvalsts, tiek piemērots visās citās dalībvalstīs, tādējādi, lai sekmētu tā vienotu piemērošanu, ir nepieciešama apspriešanās starp dienestiem.

Arī konkrētu atvieglojumu un vienkāršošanu ieviešana Savienības tiesību aktos muitas jomā un to pieejamība atzītajiem komersantiem (*AEO*) ir pārliecinošs pamatojums turpmākai sadarbības stiprināšanai starp dalībvalstīm. Izvērtējot kritērijus, kas jāievēro, lai saņemtu *AEO* statusu, jo īpaši kritēriju, kas nosaka, ka *AEO* nav tiesību aktu muitas jomā un nodokļu noteikumu nopietnu vai atkārtotu pārkāpumu, visā ES ir nepieciešamas salīdzināmas sankciju sistēmas, lai uzņēmējiem nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus.

Tādējādi muitas noteikumu pārkāpumu un sankciju tuvināšana ne tikai rosinās sadarbību starp dalībvalstīm muitas jomā, bet arī sekmēs pareizu un vienotu Savienības tiesību aktu muitas jomā piemērošanu un izpildi.

3.2. Subsidiaritāte, proporcionalitāte un pamattiesību ievērošana

Ievērojot to, ka šī joma ir Savienības ekskluzīvajā kompetencē, muitas noteikumu pārkāpumu un nekriminālo sankciju veidu tuvināšana būtu jāuzskata par tādu Savienības sekundāro tiesību aktu neatņemamu daļu, ko Savienība var pieņemt, lai stiprinātu sadarbību starp dalībvalstu muitas dienestiem un starp dalībvalstīm un Komisiju, kuras uzdevums ir muitas savienības tiesību aktu īstenošana. Tāpēc Savienības rīcība šajā jomā nav jāizvērtē saistībā ar subsidiaritātes principu, kas paredzēts Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 3. punktā.

Tomēr pat tad, ja būtu jāņem vērā subsidiaritātes princips, lai gan konkrētajā gadījumā runa ir par pilnīgi saskaņotu politikas jomu (muitas savienība) ar pilnīgi saskaņotiem noteikumiem, kuru efektīva īstenošana nodrošina muitas savienības pastāvēšanu, tikai Savienība spētu sasniegt šīs direktīvas mērķus (arī tādēļ, ka valstu tiesību akti būtiski atšķiras).

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā 4. punktā noteikto proporcionalitātes principu šajā priekšlikumā ir paredzēti vienīgi tādi pasākumi, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai. Šā priekšlikuma saturs atbilst prasībām, kas nostiprinātas Eiropas Savienības

Pamattiesību hartā. Konkrētāk, sadaļā par procedūras noteikumiem ir iekļauti daži noteikumi saskaņā ar principu par tiesībām uz labu pārvaldību un taisnīgu tiesu, kā arī, ņemot vērā principu ne *bis in idem*.

3.3. Juridisko instrumentu izvēle

Šis priekšlikums valstu tiesību aktu tuvināšanai jomā, kas attiecas uz muitas sadarbību Savienībā, ir direktīva, kas dalībvalstīm būs jātransponē savos tiesību aktos.

3.4. Īpaši noteikumi

Priekšlikums attiecas uz pārkāpumiem, kas saistīti ar pienākumiem, kuri izriet no Savienības muitas kodeksa. Šim nolūkam tas ietver kopēju sarakstu ar dažādiem Savienības Muitas kodeksa noteikumu pārkāpumiem (pārkāpumi ar atbildību neatkarīgi no vainas, pārkāpumi, kas izdarīti nolaidības dēļ un kas izdarīti ar nodomu), un tādējādi ietver visas iespējamās situācijas, ar kurām var saskarties personas, risinot jautājumus ar muitas dienestiem. Priekšlikumā par pārkāpumu uzskata ne tikai priekšlikumā norādīto uzvedības veidu pilnīgu īstenošanu, bet arī to īstenošanas mēģinājumu ar nodomu.

Papildus minētajām rīcībām šajā priekšlikumā nosaka arī tādu kopīgu efektīvu, samērīgu un preventīvu sankciju skalu, kas saistītas ar pārkāpumiem un attiecīgajiem apstākļiem, kas būtu jāņem vērā dalībvalstu kompetentajiem dienestiem, nosakot tādu sankciju veidu un pakāpi par muitas noteikumu pārkāpumiem, kas veicina sankcijas pielāgošanu konkrētajai situācijai. Lai ievērotu sankciju proporcionalitātes principu, sankciju skalas un attiecīgo apstākļu kombinācija ļauj noteikt vairākas smaguma pakāpes. Turklāt priekšlikumā ir noteikti konkrēti gadījumi, kad uzvedību, ko šajā priekšlikumā definē kā pārkāpumu ar atbildību neatkarīgi no vainas, neuzskata par tādu, kad tā ir notikusi kompetento muitas dienestu kļūdas dēļ.

Priekšlikums attiecas uz to personu atbildību, kurām ir būtiska loma muitas noteikumu pārkāpumos ar nodomu, un uz personām, kas izdara pārkāpumu, un personām, kas kūda, atbalsta vai līdzdarbojas šo pārkāpumu izdarīšanā, attiecas vienāds režīms. Tas attiecas arī uz juridisko personu atbildību, jo muitas noteikumu pārkāpumus var izraisīt arī juridisko personu rīcība.

Visbeidzot priekšlikumā ir iekļauti daži procedūras noteikumi, lai izvairītos no sankciju pārklāšanās attiecībā uz tiem pašiem faktiem un personām. Jo īpaši tas attiecas uz termiņu, kurā kompetentajiem dienestiem jāsāk procedūra pret personu, kas ir atbildīga par pārkāpumu, iespēju atlikt sankcijas procesu gadījumos, kad tiek veikts kriminālprocess par tiem pašiem faktiem, un teritoriālo kompetenci, nosakot, kura dalībvalsts tiek uzskatīta par kompetentu izskatīt lietu, ja pārkāpumā ir iesaistīta vairāk nekā viena dalībvalsts.

Īstenojot minētos pantus dalībvalstu tiesību aktos, tiks nodrošināts vienots režīms uzņēmējiem neatkarīgi no dalībvalsts, kurā viņi veic muitas formalitātes un komercdarbību. Turklāt ar šo priekšlikumu tiks nodrošināta tādu starptautisko pienākumu ievērošana, kas izriet no Kioto Konvencijas.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis priekšlikums neietekmēs cilvēkresursus un Eiropas Savienības budžetu, līdz ar to tam nav pievienots Finanšu regulas 31. pantā paredzētais finanšu pārskats (Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (EK, *Euratom*) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 atcelšanu).

Priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

5. SKAIDROJOŠI DOKUMENTI

Ir svarīgi, lai Komisija nodrošinātu pareizu direktīvas transponēšanu valstu tiesību aktos. Lai to panāktu un ņemot vērā valsts tiesību sistēmu atšķirīgo struktūru, dalībvalstīm būtu jāpaziņo precīza atsauce uz valsts tiesību aktiem un to, kā tās transponē katru konkrēto direktīvas noteikumu. Tas nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai Komisija nodrošinātu, ka tiek sasniegts direktīvas galvenais mērķis — Savienības tiesību aktu muitas jomā efektīva īstenošana un izpilde muitas savienībā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par Savienības tiesisko regulējumu attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumiem un sankcijām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 33. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Noteikumi muitas savienības jomā ir saskaņoti ar Savienības tiesību aktiem. Tomēr to izpilde ir dalībvalstu tiesību aktu darbības jomā.
- (2) Attiecīgi muitas noteikumu pārkāpumus un sankcijas reglamentē 28 atšķirīgi tiesiskie regulējumi. Tā rezultātā Savienības tiesību aktu muitas jomā pārkāpumi netiek vienādi vērtēti visā Savienībā un sankcijas, ko var piemērot katrā atsevišķā gadījumā atšķiras pēc būtības un smaguma pakāpes atkarībā no tā, kāda dalībvalsts nosaka sankciju.
- (3) Šī dalībvalstu tiesību sistēmu atšķirība ietekmē ne tikai muitas savienības optimālu pārvaldību, bet arī liek šķēršļus līdzvērtīgu konkurences apstākļu nodrošināšanai uzņēmējiem muitas savienībā, jo tā ietekmē arī muitas vienkāršojumu un atvieglojumu pieejamību uzņēmējiem.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013⁸ (turpmāk “kodekss”) ir izstrādāta, ņemot vērā starptautisko elektronisko vidi, kurā muitas dienesti sazinās reāllaikā un kurā lēmums, ko pieņem kāda dalībvalsts, tiek piemērots visās citās dalībvalstīs. Tādējādi ir vajadzīga šā tiesiskā regulējuma saskaņota izpilde. Kodeksā ir iekļauts arī noteikums, kas paredz, ka dalībvalstīm jāparedz efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas.
- (5) Tiesiskais regulējums Savienības tiesību aktu muitas jomā izpildei, kas paredzēts šajā direktīvā, ir saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem par Savienības finanšu interešu aizsardzību⁹. Muitas noteikumu pārkāpumi, uz ko attiecas ar šo direktīvu izveidotais satvars, ietver, no vienas puses, muitas noteikumu pārkāpumus, kas ietekmē minētās finanšu intereses, lai gan šie pārkāpumi nav to tiesību aktu darbības jomā, ar ko šīs intereses tiek aizsargātas, izmantojot krimināltiesības, un, no otras puses, muitas noteikumu pārkāpumus, kas neietekmē Savienības finanšu intereses.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regula (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

⁹ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (COM(2012) 363 final).

- (6) Būtu jāizveido tādu uzvedības veidu saraksts, kas uzskatāmas par Savienības tiesību aktu muitas jomā pārkāpumiem un kas izraisa sankcijas. Šie muitas noteikumu pārkāpumi būtu pilnībā jābalsta uz pienākumiem, kas izriet no tiesību aktiem muitas jomā un kas ir ar tiešām atsaucēm uz kodeksu. Šajā direktīvā netiek noteikts, vai dalībvalstīm būtu jāpiemēro administratīvās vai krimināltiesību sankcijas attiecībā uz šiem muitas noteikumu pārkāpumiem.
- (7) Uzvedības veidu pirmajā kategorijā būtu jāietver tādi muitas noteikumu pārkāpumi, kuru pamatā ir atbildība neatkarīgi no vainas un saistībā ar kuriem nav nepieciešami vainas elementi, ievērojot saistīto pienākumu objektīvo būtību un faktu, ka par šo pienākumu izpildi atbildīgās personas nevar ignorēt to esību un saistošās iezīmes.
- (8) Uzvedības veidu otrajā un trešajā kategorijā būtu jāietver muitas noteikumu pārkāpumi, kas izdarīti nolaidības dēļ vai bez nodoma, proti, ja šis subjektīvais elements jānosaka, lai iestātos atbildība.
- (9) Kūdišanu vai atbalstīšanu un līdzdalību uzvedībā, kas ir muitas noteikumu pārkāpums, kurš izdarīts ar nodomu, un mēģinājumu izdarīt konkrētus muitas noteikumu pārkāpumus ar nodomu, būtu jāuzskata par muitas noteikumu pārkāpumiem.
- (10) Lai nodrošinātu tiesisko noteiktību, būtu jāparedz, ka jebkādu darbību vai bezdarbību, ko izraisīja muitas dienestu kļūda, nevajadzētu uzskatīt par muitas noteikumu pārkāpumu.
- (11) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka juridiskās personas un fiziskās personas ir atbildīgas par tādiem pašiem muitas noteikumu pārkāpumiem, ja muitas noteikumu pārkāpums ir izdarīts juridiskās personas labā.
- (12) Lai tuvinātu dalībvalstu sankciju sistēmas, būtu jāparedz sankciju skalas, kas atspoguļo muitas noteikumu pārkāpumu dažādas kategorijas un to smaguma pakāpi. Lai paredzētu efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas, dalībvalstīm būtu arī jānodrošina, ka to kompetentie dienesti, nosakot piemērojamo sankciju veidu un pakāpi, ņem vērā konkrētus atbildību pastiprinošus vai mīkstinošus apstākļus.
- (13) Attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumiem būtu jānosaka procesu četru gadu noilguma termiņš no dienas, kurā izdarīts muitas noteikumu pārkāpums, vai, ja pārkāpums turpinās vai izdarīts atkārtoti, no dienas, kurā uzvedība, kas ir šis pārkāpums, ir izbeigta. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka noilguma termiņu pārtrauc ar izmeklēšanas vai tiesvedības darbību attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumu. Dalībvalstis var paredzēt gadījumus, kuros minētais termiņš tiek atlikts. Minēto procesu sākšana vai turpināšana būtu jāliedz pēc astoņu gadu beigu termiņa, savukārt sankcijas izpildes noilguma termiņam būtu jābūt trim gadiem.
- (14) Būtu jāparedz administratīvo procesu atlikšana par muitas noteikumu pārkāpumiem, ja saistībā ar tiem pašiem faktiem pret to pašu personu ir ierosināts kriminālprocess. Administratīvā procesa turpināšanai pēc kriminālprocesa pabeigšanas būtu jābūt iespējamai tikai stingri saskaņā ar *ne bis in idem* principu.
- (15) Lai izvairītos no pozitīviem jurisdikcijas konfliktiem, būtu jāparedz noteikumi, pēc kuriem nosaka, kurai no dalībvalstīm ar jurisdikciju būtu jāizskata attiecīgā lieta.
- (16) Šajā direktīvā būtu jāparedz sadarbība starp dalībvalstīm un Komisiju, lai nodrošinātu efektīvu rīcību pret muitas noteikumu pārkāpumiem.
- (17) Lai atvieglotu muitas noteikumu pārkāpumu izmeklēšanu, kompetentajiem dienestiem būtu jāatļauj uz laiku aizturēt jebkādas preces, transportlīdzekļus vai jebkādos citus līdzekļus, ko izmanto pārkāpuma izdarīšanai.

- (18) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem¹⁰ dalībvalstis ir apņēmušās pamatos gadījumos paziņojumam par transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kas paskaidro saistību starp direktīvas komponentiem un valsts transponēšanas instrumentu attiecīgajām daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (19) Tā kā šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt sarakstu, kurā iekļauti muitas noteikumu pārkāpumi, kas ir kopīgi visām dalībvalstīm, un pamatu efektīvām, samērīgām un preventīvām sankcijām, ko dalībvalstis piemēros muitas savienībā, kas ir pilnībā saskaņota joma, šos mērķus nevar pietiekami labi sasniegt dalībvalstīs, pamatojoties uz to atšķirīgajām juridiskajām tradīcijām, bet drīzāk, ņemot vērā šīs darbības mērogu un ietekmi, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā minēts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo direktīvu izveido satvaru attiecībā uz Savienības tiesību aktu muitas jomā pārkāpumiem un paredz sankcijas par minētajiem pārkāpumiem.
2. Šī direktīva attiecas uz to pienākumu pārkāpumiem, kas ir paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk "kodekss"), un tādiem pašiem pienākumiem, kas paredzēti Savienības tiesību aktu muitas jomā citās daļās, kā noteikts kodeksa 5. panta 2. punktā.

2. pants

Muitas noteikumu pārkāpumi un sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumiem, kas izklāstīti 3.–6. pantā.

3. pants

Muitas noteikumu pārkāpumi ar atbildību neatkarīgi no vainas

Dalībvalstis nodrošina, ka turpmāk norādītās darbības vai bezdarbība ir muitas noteikumu pārkāpumi neatkarīgi no vainas elementa:

- (a) persona, kas iesniedz muitas deklarāciju, pagaidu uzglabāšanas deklarāciju, ieviešanas kopsavilkuma deklarāciju, izvešanas kopsavilkuma deklarāciju, reeksporta deklarāciju vai reeksporta paziņojumu, nenodrošina deklarācijā,

¹⁰ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

paziņojumā vai pieteikumā sniegtās informācijas pareizību un pilnīgumu saskaņā ar kodeksa 15. panta 2. punkta a) apakšpunktu,

- (b) persona, kas iesniedz muitas deklarāciju, pagaidu uzglabāšanas deklarāciju, ievēšanas kopsavilkuma deklarāciju, izvešanas kopsavilkuma deklarāciju, reeksporta deklarāciju vai reeksporta paziņojumu, nenodrošina visu pavaddokumentu īstumu, pareizību un spēkā esību saskaņā ar 15. panta 2. punkta a) apakšpunktu,
- (c) persona neiesniedz ievēšanas kopsavilkuma deklarāciju saskaņā ar kodeksa 127. pantu, paziņojumu par jūras kuģa vai gaisa kuģa ierašanos saskaņā ar kodeksa 133. pantu, pagaidu uzglabāšanas deklarāciju saskaņā ar kodeksa 145. pantu, muitas deklarāciju saskaņā ar kodeksa 158. pantu, paziņojumu par darbībām brīvajās zonās saskaņā ar kodeksa 244. panta 2. punktu, pirmsizvešanas deklarāciju saskaņā ar kodeksa 263. pantu, reeksporta deklarāciju saskaņā ar kodeksa 270. pantu, izvešanas kopsavilkuma deklarāciju saskaņā ar kodeksa 271. pantu vai reeksporta paziņojumu saskaņā ar kodeksa 274. pantu;
- (d) uzņēmējs neglabā dokumentus un informāciju, kas saistīta ar muitas formalitāšu kārtošānu, izmantojot pieejamus līdzekļus, tādā termiņā, kas ir paredzēts tiesību aktos muitas jomā saskaņā ar kodeksa 51. pantu;
- (e) preces, kas ievestas Savienības muitas teritorijā, bez muitas dienestu atļaujas izņemtas no muitas uzraudzības pretēji kodeksa 134. panta 1. punkta pirmajai un otrajai daļai;
- (f) preces izņemtas no muitas uzraudzības pretēji kodeksa 134. panta 1. punkta ceturtajai daļai, 158. panta 3. punktam un 242. pantam;
- (g) persona, kas ieved preces Savienības muitas teritorijā, neizpilda pienākumus saistībā ar preču nogādāšanu piemērotā vietā saskaņā ar kodeksa 135. panta 1. punktu vai, ja pienākumus nevar izpildīt, neinformē muitas dienestus saskaņā ar kodeksa 137. panta 1. un 2. punktu;
- (h) persona, kas ieved preces brīvajā zonā, ja brīvā zona piekļaujas dalībvalsts sauszemes robežai ar trešo valsti, neieved šīs preces brīvajā zonā tieši, nešķērsojot citu Savienības muitas teritorijas daļu saskaņā ar kodeksa 135. panta 2. punktu;
- (i) pagaidu uzglabāšanas vai muitas procedūras deklarētājs nesniedz pavaddokumentus muitas dienestiem, ja Savienības tiesību akti to prasa vai ja tas vajadzīgs muitas kontrolei saskaņā ar kodeksa 145. panta 2. punktu un 163. panta 2. punktu;
- (j) uzņēmējs, kas ir atbildīgs par ārpussavienības precēm, kuras atrodas pagaidu uzglabāšanā, nepiemēro muitas procedūru vai nereeksportē tās termiņā, kas noteikts saskaņā ar kodeksa 149. pantu;
- (k) muitas deklarācijas vai papildu deklarācijas iesniegšanas brīdī muitas procedūras deklarētāja īpašumā nav pavaddokumentu, kas vajadzīgi, lai varētu piemērot attiecīgo procedūru, un tie nav nodoti muitas dienestu rīcībā saskaņā ar kodeksa 163. panta 1. punktu un 167. panta 1. punkta otro daļu;
- (l) muitas procedūras deklarētājs, ja ir sniegta vienkāršota deklarācija saskaņā ar kodeksa 166. pantu vai veikts ieraksts deklarētāja reģistros saskaņā ar kodeksa

182. pantu, konkrētā termiņā kompetentajā muitas iestādē neiesniedz papildu deklarāciju saskaņā ar kodeksa 167. panta 1. punktu;
- (m) precēm, iesaiņojumiem vai transportlīdzekļiem piestiprinātie identifikācijas līdzekļi noņemti vai iznīcināti bez iepriekšējas muitas dienestu atļaujas saskaņā ar kodeksa 192. panta 2. punktu;
 - (n) ieviešanas pārstrādei procedūras izmantotājs nepabeidz muitas procedūru termiņā, kas noteikts saskaņā ar kodeksa 257. pantu;
 - (o) izvešanas pārstrādei procedūras izmantotājs neeksportē preces ar trūkumiem termiņā, kas noteikts saskaņā ar kodeksa 262. pantu;
 - (p) ēkas celtniecība brīvajā zonā nav iepriekš saskaņota ar muitas dienestiem saskaņā ar kodeksa 244. panta 1. punktu;
 - (q) persona, kurai jāmaksā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļi, nesamaksā tos laikposmā, kas noteikts saskaņā ar kodeksa 108. pantu.

4. pants

Muitas noteikumu pārkāpumi, kas izdarīti nolaidības dēļ

Dalībvalstis nodrošina, ka turpmāk norādītās darbības vai bezdarbība ir muitas noteikumu pārkāpumi, kas izdarīti nolaidības dēļ:

- (a) uzņēmējs, kas ir atbildīgs par ārpussavienības precēm, kuras atrodas pagaidu uzglabāšanā, nepiemēro muitas procedūru vai nereeksportē tās termiņā, kas noteikts saskaņā ar kodeksa 149. pantu;
- (b) uzņēmējs nesniedz muitas dienestiem visu vajadzīgo palīdzību, lai varētu pabeigt muitas formalitātes vai kontroli saskaņā ar kodeksa 15. panta 1. punktu;
- (c) tāda lēmuma turētājs, kas saistīts ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu, neizpilda pienākumus, kas izriet no šāda lēmuma saskaņā ar kodeksa 23. panta 1. punktu;
- (d) tāda lēmuma turētājs, kas saistīts ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu, tūlīt neinformē muitas dienestus par jebkādiem apstākļiem, kas radušies pēc lēmuma pieņemšanas un kas var ietekmēt tā turpmāko derīgumu vai saturu saskaņā ar kodeksa 23. panta 2. punktu;
- (e) uzņēmējs neuzrāda Savienības muitas teritorijā ievestās preces muitas dienestam saskaņā ar kodeksa 139. pantu;
- (f) Savienības tranzīta princips neveic preču neskartu nogādāšanu galamērķa muitas iestādē termiņā, kas noteikts saskaņā ar kodeksa 233. panta 1. punkta a) apakšpunktu;
- (g) uzņēmējs neuzrāda brīvajā zonā ievestās preces muitai saskaņā ar kodeksa 245. pantu;
- (h) uzņēmējs neuzrāda preces, ko paredzēts izvest no Savienības muitas teritorijas, muitai saskaņā ar kodeksa 267. panta 2. punktu;

- (i) preces izkrautas vai pārkrautas no transportlīdzekļa, ar kuru tās tiek vestas, bez muitas dienestu atļaujas vai šo dienestu nenorādītās vai neapstiprinātās vietās saskaņā ar kodeksa 140. pantu;
- (j) preču uzglabāšana pagaidu uzglabāšanas vietās vai muitas noliktavās bez muitas dienestu atļaujas saskaņā ar kodeksa 147. un 148. pantu;
- (k) atļaujas turētājs vai procedūras izmantotājs neizpilda pienākumus, kas izriet no preču uzglabāšanas atbilstoši muitas noliktavas procedūrai saskaņā ar kodeksa 242. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu.

5. pants

Muitas noteikumu pārkāpumi, kas izdarīti ar nodomu

Dalībvalstis nodrošina, ka turpmāk norādītās darbības vai bezdarbība ir muitas noteikumu pārkāpumi, kas izdarīti ar nodomu:

- (a) muitas dienestiem sniedz nepatiesu informāciju vai dokumentus, kas vajadzīgi minētajiem dienestiem saskaņā ar kodeksa 15. vai 163. pantu;
- (b) uzņēmējs sniedz nepatiesus apgalvojumus vai izmanto citus nelikumīgus līdzekļus atļaujas iegūšanai no muitas dienestiem, lai:
 - i) kļūtu par atzīto uzņēmēju saskaņā ar kodeksa 38. pantu,
 - ii) izmantotu vienkāršotu deklarāciju saskaņā ar kodeksa 166. pantu,
 - ii) izmantotu vienkāršotu deklarāciju saskaņā ar kodeksa 177., 179., 182. un 185. pantu,
 - iii) precēm piemērotu īpašas procedūras saskaņā ar kodeksa 211. pantu;
- (c) preču ievešana Savienības muitas teritorijā vai izvešana no tās, preces neuzrādot muitas dienestiem saskaņā ar kodeksa 139. pantu, 245. pantu vai 267. panta 2. punktu;
- (d) tāda lēmuma turētājs, kas saistīts ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu, neizpilda pienākumus, kas izriet no šāda lēmuma saskaņā ar kodeksa 23. panta 1. punktu;
- (e) tāda lēmuma turētājs, kas saistīts ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu, tūlīt neinformē muitas dienestus par jebkādiem apstākļiem, kas radušies pēc lēmuma pieņemšanas un kas var ietekmēt tā turpmāko derīgumu vai saturu saskaņā ar kodeksa 23. panta 2. punktu;
- (f) preču pārstrāde muitas noliktavā bez muitas dienestu atļaujas saskaņā ar kodeksa 241. pantu;
- (g) tādu preču iegūšana vai to turēšana, kas saistītas ar muitas noteikumu pārkāpumiem, kuri paredzēti 4. panta f) apakšpunktā un šā panta c) apakšpunktā.

6. pants

Kūdišana, atbalstīšana, līdzdalība un mēģinājums

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 5. pantā minētās darbības vai bezdarbības kūdīšana vai atbalstīšana un līdzdalība tajā ir muitas noteikumu pārkāpums.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 5. panta b) un c) apakšpunktā minētās darbības vai bezdarbības mēģinājums ir muitas noteikumu pārkāpums.

7. pants

Muitas dienestu kļūda

Darbības vai bezdarbība, kas minēta 3.–6. pantā, nav muitas noteikumu pārkāpumi, ja tie notiek muitas dienestu kļūdas dēļ.

8. pants

Juridisko personu atbildība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par muitas noteikumu pārkāpumiem, ja tos juridiskās personas labā ir izdarījusi jebkura persona, kura rīkojusies individuāli vai kā dalībnieks juridiskas personas struktūrā un kura bijusi vadošā pozīcijā juridiskajā personā, pamatojoties uz:
 - (a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
 - (b) pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā;
 - (c) pilnvarām veikt juridiskās personas iekšējo kontroli.
2. Dalībvalstis arī nodrošina, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības, ja 1. punktā minētās personas uzraudzības vai kontroles trūkuma dēļ ir bijis iespējams izdarīt tādu muitas noteikumu pārkāpumu šīs juridiskās personas labā, ko ir pieļāvusi persona, kas ir 1. punktā minētās personas pakļautībā.
3. Juridiskas personas atbildība saskaņā ar 1. un 2. punktu neskar to fizisko personu atbildību, kas izdarījušas muitas noteikumu pārkāpumu.

9. pants

Sankcijas par muitas noteikumu pārkāpumiem, kas minēti 3. pantā

Dalībvalstis nodrošina, ka par muitas noteikumu pārkāpumiem, kas minēti 3. pantā, šādās robežās tiek uzliktas efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas:

- (a) naudas sods no 1 % līdz 5 % no preču vērtības, ja muitas noteikumu pārkāpums attiecas uz konkrētām precēm;
- (b) naudas sods no EUR 150 līdz EUR 7 500, ja muitas noteikumu pārkāpums neattiecas uz konkrētām precēm.

10. pants

Sankcijas par muitas noteikumu pārkāpumiem, kas minēti 4. pantā

Dalībvalstis nodrošina, ka par muitas noteikumu pārkāpumiem, kas minēti 4. pantā, šādās robežās tiek uzliktas efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas:

- (a) naudas sods līdz 15 % no preču vērtības, ja muitas noteikumu pārkāpums attiecas uz konkrētām precēm;
- (b) naudas sods līdz EUR 22 500, ja muitas noteikumu pārkāpums neattiecas uz konkrētām precēm.

11. pants

Sankcijas par muitas noteikumu pārkāpumiem, kas minēti 5. un 6. pantā

Dalībvalstis nodrošina, ka par muitas noteikumu pārkāpumiem, kas minēti 5. un 6. pantā, šādās robežās tiek uzliktas efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas:

- (a) naudas sods līdz 30 % no preču vērtības, ja muitas noteikumu pārkāpums attiecas uz konkrētām precēm;
- (b) naudas sods līdz EUR 45 000, ja muitas noteikumu pārkāpums neattiecas uz konkrētām precēm.

12. pants

Efektīva sankciju piemērošana un kompetento dienestu sankciju noteikšanas pilnvaru īstenošana

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes, nosakot sankciju veidu un pakāpi par muitas noteikumu pārkāpumiem, kas minēti 3.–6. pantā, ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp attiecīgā gadījumā:

- (a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
- (b) faktu, ka persona, kas ir atbildīga par pārkāpumu, ir atzīts uzņēmējs;
- (c) nesamaksātā ievad muitas vai izved muitas nodokļa summu;
- (d) faktu, ka uz saistītajām precēm attiecas aizliegumi vai ierobežojumi saskaņā ar kodeksa 134. panta 1. punkta otro teikumu un kodeksa 267. panta 3. punkta e) apakšpunktu vai ka tās rada sabiedrības drošības apdraudējumu;
- (e) par pārkāpumu atbildīgās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi;
- (f) par pārkāpumu atbildīgās personas iepriekšējos pārkāpumus.

13. pants

Ierobežojumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka procesu noilguma termiņš attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumiem, kas minēti 3.–6. pantā, ir četri gadi, un ka tas sākas no dienas, kad izdarīts muitas noteikumu pārkāpums.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja muitas noteikumu pārkāpums turpinās vai izdarīts atkārtoti, noilguma termiņš sākas no dienas, kurā darbība vai bezdarbība, kas ir muitas noteikumu pārkāpums, ir izbeigta.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka noilguma termiņu pārtrauc ar jebkādu kompetentās iestādes izmeklēšanas vai tiesvedības darbību, kas paziņota attiecīgajai personai, attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumu. Noilguma termiņš sākas no dienas, kad notiek pārtraukuma darbība.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkādu procesu sākšana vai turpināšana attiecībā uz 3.–6. pantā minētajiem muitas noteikumu pārkāpumiem ir liegta, ja ir beidzies astoņu gadu termiņš, sākot no dienas, kas minēta 1. vai 2. punktā.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka noilguma termiņš tāda lēmuma izpildei, ar ko uzliek sankciju, ir trīs gadi. Šis termiņš sākas no dienas, kad minētais lēmums stāties likumīgā spēkā.
6. Dalībvalstis paredz gadījumus, kuros 1., 4. un 5. punktā minētie noilguma termiņi tiek atlikti.

14. pants

Procesu atlikšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka administratīvie procesi attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumiem, kas minēti 3.–6. pantā, tiek atlikti, ja saistībā ar tiem pašiem faktiem pret to pašu personu ir ierosināts kriminālprocess.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka atliktie administratīvie procesi attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumiem, kas minēti 3.–6. pantā, tiek pārtraukti, ja 1. punktā minētajā kriminālprocesā ir stāties galīgais tiesas spriedums. Citos gadījumos atliktie administratīvie procesi attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumiem, kas minēti 3.–6. pantā, var tikt atsākti.

15. pants

Jurisdikcija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tās realizē jurisdikciju par muitas noteikumu pārkāpumiem, kas minēti 3.–6. pantā, saskaņā ar kādu no turpmāk minētajiem kritērijiem:
 - (a) muitas noteikumu pārkāpums ir pilnīgi vai daļēji izdarīts attiecīgās dalībvalsts teritorijā;
 - (b) persona, kura izdarījusi muitas noteikumu pārkāpumu, ir šīs dalībvalsts valstspiederīgais;
 - (c) preces, kas ir saistītas ar muitas noteikumu pārkāpumu, atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja vairāk nekā viena dalībvalsts pieprasa jurisdikciju par to pašu muitas noteikumu pārkāpumu, jurisdikciju realizē dalībvalsts, kurā notiek kriminālprocess pret to pašu personu saistībā ar tiem pašiem faktiem. Ja jurisdikciju nevar noteikt saskaņā ar pirmo daļu, dalībvalstis nodrošina, ka jurisdikciju realizē dalībvalsts, kuras kompetentā iestāde pirmā sāk procesu attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumu pret to pašu personu saistībā ar tiem pašiem faktiem.

16. pants

Dalībvalstu sadarbība

Dalībvalstis sadarbojas un apmainās ar visu informāciju, kas vajadzīga procesos attiecībā uz darbību vai bezdarbību, kas ir muitas noteikumu pārkāpums, kas minēts 3.–6. pantā, jo īpaši gadījumā, ja vairāk nekā viena dalībvalsts ir sākusī procesus pret to pašu personu saistībā ar tiem pašiem faktiem.

17. pants

Aizturēšana

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajiem dienestiem ir iespēja uz laiku aizturēt jebkādas preces, transportlīdzekļus vai jebkādos citus līdzekļus, ko izmanto 3.–6. pantā minēto muitas noteikumu pārkāpumu izdarīšanai.

18. pants

Komisijas ziņojuma sniegšana un pārskatīšana

Komisija līdz [2019. gada 1. maijam] iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu, kurā novērtē, kādā mērā dalībvalstis ir veikušas vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.

19. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas nepieciešami, lai vēlākais līdz [2017. gada 1. maijam] izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto aktu tekstus.
Kad dalībvalstis pieņem minētos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.
2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

20. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

21. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā
priekšsēdētājs*